

4 ЛЮСТЭРКА НЕ БОЙСЯ РАСКАЗАЦЬ!

3 18 да 25 красавіка ў Беларусі праходзіць акцыя «Дом без гвалту»

Яе мэта — растлумачыць, што звяртацца па дапамогу ў выпадках агрэсіі з боку блізкіх не сорамна. Гвалт у сям’і — праблема не толькі ў Беларусі, а ва ўсім свеце. У нашай краіне штогод блізкія пазбаўляюць жыцця каля сотні чалавек. Ужо ў першым квартале гэтага года такім чынам пайшлі з жыцця 23 чалавекі, а каля 40 атрымалі цяжкія цялесныя пашкоджанні. Зменшыць лічбы гэтай сумнай статыстыкі імкнуцца міністэрствы ўнутраных спраў, адукацыі, працы і сацыяльнай абароны, аховы здароўя і шэраг грамадскіх арганізацый.

«Нярэдка гвалт у сям’і ўчыняюць і людзі з высокім сацыяльным статусам: на рабоце і ў вачах грамадства гэта паспяховыя людзі, дома ж — зусім іншыя».

Згодна са статыстыкай, кожная 4-я жанчына сутыкаецца з гвалтам у сям’і. А вось пакараць агрэсара, паводле слоў намесніка начальніка галоўнага ўпраўлення аховы правапарадку і прафілактыкі міліцыі грамадскай бяспекі Міністэрства ўнутраных спраў Алега КАРАЗЕЯ, можна не заўсёды. Менш за палову тых, хто здзяйсняе гвалт, прыцягваюць да крымінальнай ці адміністрацыйнай адказнасці. У астатніх выпадках, згодна з заканадаўствам, участковы інспектар можа правесці толькі прафілактычную размову. Але сітуацыю ў хуткім часе плануецца змяніць. Здзейсніць гэта дапаможа новы закон «Аб папярэджанні гвалту ў сям’і», які дакладна вызначыць, каго лічыць агрэсарам у сям’і, як яго караць, як дапамагчы ахвяры і інш. У красавіку МУС завершыць распрацоўку яго канцэпцыі, затым яна будзе ўзгоднена ўсімі зацікаўленымі ведамствамі і накіравана ў Савет Міністраў. Пасля праходжання ўсіх працэдур узгаднення закон можа быць прыняты ўжо ў наступным годзе.

Больш за пяць гадоў у Беларусі працуе агульнанацыянальная гарачая лінія для ахвяр хатняга гвалту 8-801-100-8-801, дзе аказваюць у тым ліку юрыдычную і псіхалагічную дапамо-

гу. За гэты час на яе паступіла амаль 11 тысяч тэлефанаванняў. Паводле іх аналізу, большасць ахвяр гвалту складаюць жанчыны — 94 %. І толькі 6 % — мужчыны. Праўда, апошнім часам іх колькасць расце. Як правіла, ахвярамі мужчыны становяцца ва ўзросце пасля 60 гадоў, а здзекуюцца з іх уласныя дзеці. Далёка не заўсёды агрэсар, які праяўляе гвалт, пакутуе ад алкагольнай ці іншай залежнасці — амаль палова з іх залежнасці не маюць. Нярэдка гвалт у сям’і ўчыняюць і людзі з высокім сацыяльным статусам: на рабоце і ў вачах грамадства гэта паспяховыя людзі, дома ж — зусім іншыя.

Паводле слоў старшыні праўлення Міжнароднага грамадскага аб’яднання «Гендарныя перспектывы» Ірыны АЛЬХОЎКІ, апошнім часам спецыялістаў турбуе і такая з’ява, як stalking, або праследаванне.

На працягу доўгага часу (да трох гадоў) былы муж ці нават сужыцель, з якім перарваныя адносіны, не перапыняе кантакт з жанчынай: працягвае тэлефанаваць і прыходзіць у яе жыллё ці праследуе іншым спосабам.

Сацыяльны партрэт ахвяры хатняга гвалту застаецца нязменным на працягу апошніх гадоў: гэта жанчына ва ўзросце ад 27 да 40 гадоў, якая знаходзіцца ў шлюбе ці пастаянных адносінах і мае адно-два дзіцяці. Кожная другая з іх лічыць за лепшае не звяртацца па дапамогу ў дзяржаўныя органы, бо баіцца, што дзяцей прызнаюць маючымі патрэбу ў ахове дзяржавы.

Дзеці, дарэчы, таксама нярэдка становяцца сведкамі або ахвярамі гвалту.

— Сям’я — гэта закрытая сістэма, і дзеці часта нават не вызначаюць як гвалт тое, што там адбываецца. Гвалт, на жаль, у некаторых сем’ях лічыцца нормай выхавання, — расказвае псіхалаг Гарадскога клінічнага дзіцячага псіхіятрычнага дыспансера Наталля ЛІСАВЕЦ. — Для дзяцей у нас працуе свая гарачая лінія па нумары 8-801-100-16-11, дзе псіхалагі кругласутачна акажуць дапамогу і праінфармуюць, куды звяртацца. Сюды можна тэлефанаваць і ў выпадку гвалту з боку равеснікаў.

Звяртацца ахвяры гвалту могуць не толькі на гарачыя лініі, але і ў цэнтры сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва, пры якіх ва ўсіх рэгіёнах дзейнічае 132 крызісныя пакоі. Як паведамляе кансультант аддзела народнага насельніцтва, гендарнай і сямейнай палітыкі Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Святлана БЕЛАШ, яны бясплатна, без накіравання і дакументаў выдзяляюцца жанчынам (пры неабходнасці і яе дзецям) на неабмежаваны тэрмін да ўрэгулявання канфліктнай сітуацыі.

Алена КРАВЕЦ.

«УСІМІ ПОСПЕХАМІ Я АБАВЯЗАНЫ ЖОНЦЫ»

Пра сям’ю

Я нарадзіўся ў Забайкаллі, у Іркуцку. У Мінск трапіў па размеркаванні пасля інстытута. Тыя пяць аднакурснікаў, з якімі я сюды прыехаў, потым вярнуліся на радзіму. А я — не, бо сустрэў тут сваё каханне і застаўся. Пазнаёміўся з будучай жонкай у 1955 годзе. Як цяпер памятаю: наша група маладых канструктараў сустрэлася са студэнткамі медінстытута (медыкамі — так мы іх звалі) на вечары знаёмстваў 7 лістапада. Там мы і ўбачылі адно аднаго...

Мая будучая жонка заваявала мяне сваёй жаночасцю, і цяпер яна засталася такой жа, нягледзячы на ўзрост і нягоды. У яе мяккі, рахманы характар. Я часам магу «выбухнуць», — яна заўсёды згладжвае вострыя вуглы. Усё жыццё мая Яўгенія прапрацавала доктарам-педыятрам, 40 гадоў лячыла дзетак. І зараз вельмі шмат клопотыцца аб праўнуку.

...У мяне шчаслівы шлюб, жонка падтрымлівала мяне заўсёды і ва ўсіх пачыненнях. Я назіраю за жыццём і бачу, што вельмі шмат разводаў зараз. Але мы — і я, і мая жонка — вельмі адказна ставіліся да нашага шлюбу, ведалі, што нам трэба выхаваць сваіх дзяцей, даць ім адукацыю. У нас былі сын і дачка. На жаль, абайх ужо няма ў жывых... Сын скончыў

аспірантуру і працаваў спачатку на Мінскім трактарным заводзе, потым на Мінскім аўтазаводзе. Ён быў прадстаўніком нашага МАЗа ў Паўднёвай Афрыцы і загінуў пры выкананні абавязкаў у Кейптаўне. Дачка была дацэнтам, працавала ў Беларускім дзяржаўным аграрным тэхнічным універсітэце, памерла два гады таму... Але ёсць унучка і ўжо 8-гадовы праўнук, жывём усе разам. Так што жыццё працягваецца...

Пра тое, як за месяц вывучыў англійскую мову

У 1967 годзе я паехаў у Англію на стажыроўку. Жонка ж засталася тут адна з дваімі дзецьмі. У Англіі я спачатку стажыраваўся, потым працаваў нейкі час там выкладчыкам.

Мне вельмі спадабаліся англічане, яны аказаліся вясёлымі, смяшлівымі, вельмі арыгінальнымі людзьмі. І вельмі прязнымі! Я, калі туды паехаў, англійскай мовы амаль не ведаў, і да мяне на адзін месяц прымацавалі выкладчыка, які павінен быў «падцягнуць» мяне. Гэта быў адстаўны маёр, які ўсё жыццё праслужыў у Індыі. Я не ведаў англійскай, ён не ведаў ні слова па-руску... Тым не менш мове ён мяне навучыў. Мы выходзілі на вуліцу, і я павінен быў з картай падысці да паліцэйскага і спытаць, як дабрацца ў тую ці іншую частку горада. Я слухаў

тлумачэнні і павінен быў потым пераказаць усё свайму выкладчыку. Той ганяў мяне да паліцэйскага не адзін раз. Толькі калі я найпадробнейшым чынам па-англійску здолеў растлумачыць дарогу, мы сядалі ў грамадскі транспарт і ехалі туды. Так абследавалі Лондан, хадзілі па пабах і корчмах, па тэатрах, ён пазнаёміў мяне са сваёй сям’ёй... Увогуле, за 30 дзён ён мне добра «падцягнуў» мову, і я паспяхова здаў іспыт. Потым нават сам выкладаў там — на англійскай мове, зразумела, і публікаваў свае артыкулы... Гэта было нескладана — тэхнічная мова на самай справе простая, бо змяшчае шмат формул і графікаў...

Пра работу

Я ўсё жыццё прапрацаваў, на пенсіі не быў ні аднаго месяца. Стаж — з 1948 года, ужо 60 гадоў! Пакуль яшчэ на пенсію не збіраюся. Я прывык шмат працаваць. Раней у выхадныя дні, бывае, месца сабе не знаходзіў — нават трохі баяўся вольнага часу... Цяпер, праўда, ратуе садоўніцтва. У мяне на лецішчы ў Крыжоўцы выдатны сад: яблыні, грушы, айва, шаўкоўніца. Вельмі яго люблю.

Я шмат гадоў загадваў кафедрай «Трактары» ў БНТУ: у 1973 годзе быў абраны на гэтую пасаду і застаўся на ёй да 1990 года. Цяпер з’яўляюся прафесарам кафедры. Летась мяне перабралі на пасаду прафесара яшчэ на пяць гадоў, а пасля гэтага ўніверсітэт падоў-

жыў працоўны кантракт на два гады. Так што яшчэ папрацую.

Пра студэнтаў

Набіраецца група ў 20 чалавек, але да канца навучання застаецца ўсяго 12—13. Астатнія адсейваюцца: каго адлічваюць, хто сыходзіць сам, таму што цяжка пражыць на стыпендыю і трэба ісці працаваць, хтосьці пераходзіць на завочнае навучанне... З гэтых 12—13 студэнтаў я выбіраю двух-трох самых моцных, і, акрамя чытання лекцый, працую з імі індывідуальна. Сёлета двое маіх студэнтаў сталі лаўрэатамі прэміі ў навукова-даследчай рабоце і неўзабаве паедуць у Пецярбург прымаць удзел у міжнароднай навуковай канферэнцыі.

Нядаўна ва ўніверсітэце адкрылі новую спецыяльнасць — дызайн калёсных і гусенічных машын. Туды ў асноўным дзяўчаты ідуць. А ўвогуле ў нас пераважаюць, вядома ж, хлопцы. Хоць, бывае, сустракаюцца і дзяўчаткі, якія захапляюцца тэхнікай і паступаюць сюды. І потым паспяхова працуюць інжынерамі-канструктарамі...

Пра тое, як падтрымліваць форму

Раней я на работу заўсёды хадзіў пешшу, добра, што дом не так далёка, але апошнім часам ужо дабіраюся тралейбусам. Падымаюся ўсё жыццё рана, а 6-й гадзіне, нават

	Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки»
ИЗВЕЩАЕТ О ПРОВЕДЕНИИ ПОВТОРНОГО АУКЦИОНА	
ЛОТ 1: камнеподборщик ПК-6KIVPEKPA (тип – полунавесная, привод – от ВОМ трактора, производительность – 1-8,3,6 га/час, удельный расход топлива – 10 кг/га, рабочая ширина захвата – 6 метров, рабочая скорость – 3-6 км/час, транспортная скорость – 15 км/час, масса – 4300 кг, габаритные размеры в рабочем положении: длина – 6000 мм, ширина – 6900 мм, высота – 2600 мм, объем бункера – 1,5-2,0 куб. м, размер убираемых камней – 4-30 см) Начальная цена продажи – 28 560 р. (двадцать восемь тысяч пятьсот шестьдесят рублей) с учетом НДС. Сумма задатка – 2 856 руб. (две тысячи восемьсот пятьдесят шесть рублей)	
Продавец – Открытое акционерное общество «Щучинаагропродукт», 231513, Щучинский р-н, д. Янчуки, 8-01514-411-79	
Организатор торгов – Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки», г. Гродно, ул. Врублевского, д. 3, каб. 209, тел.: 41-98-32, 45-05-38	
Условия аукциона – без условий. Условия оплаты – по договоренности сторон. Срок заключения договора купли-продажи – не позднее 20 рабочих дней с момента подписания протокола аукциона	
Номер р/с для перечисления задатка – BY44BLBB30120500833225001001 в Дирекции ОАО «Белинвестбанк» по Гродненской области, код банка BLBBBY2X, УНП 5008333225	
Аукцион состоится 22 мая 2018 г. в 11.00 по адресу: Гродненская область, г. Гродно, ул. Врублевского, 3	
К участию в аукционе допускаются физические лица и индивидуальные предприниматели, подавшие организатору аукциона в названный в извещении срок заявления с приложением необходимых документов и внесшие в установленном порядке на указанный в извещении текущий (расчетный) счет сумму задатка, получившие билеты участников аукциона с указанием даты регистрации заявления и заключившие с организатором аукциона соглашение о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона. Для участия в аукционе в указанный в извещении срок в Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» подается заявление на участие в аукционе со следующими документами: заверенная банком копия платежного поручения о внесении суммы задатка: <i>физическим лицом</i> – паспорт (документ его заменяющий) и его копия; <i>юридическим лицом</i> и <i>ИП</i> – <i>резидентами Республики Беларусь</i> – заверенные копии учредительных документов; <i>юридическим лицом – нерезидентом Республики Беларусь</i> – легализованные в установленном порядке копии учредительных документов и выписка из торгового реестра страны происхождения (выписка должна быть подготовлена в течение шести месяцев до подачи заявления на участие в аукционе) либо иное эквивалентное доказательство юридического статуса в соответствии с законодательством страны происхождения; документ о финансовой состоятельности, выданный обслуживающим банком или иной кредитно-финансовой организацией, с удостоверенным переводом на белорусский или русский язык.	
При подаче документов на участие в аукционе представителем организатору аукциона предъявляется документ, подтверждающий полномочия представителя, и документ, удостоверяющий его личность. Прием заявлений на участие в аукционе со всеми необходимыми документами заканчивается в установленные организатором аукциона день и время, указанные в извещении. Заявления, поступившие после установленного срока, не рассматриваются. Организатор аукциона имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время, но не позднее чем за 3 календарных дня до назначенной даты проведения аукциона, о чем организатором аукциона извещаются участники аукциона. Продавец имеет право снять предмет аукциона с торгов в любое время для объявления его проданным.	
В процессе торгов начальная цена повышается в соответствии с шагом аукциона аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Данный участник объявляется победителем торгов. Если аукцион признан несостоявшимся в силу того, что заявление на участие в нем подано только одним лицом, предмет аукциона продается этому лицу при его согласии по начальной цене, увеличенной на 5 процентов.	
Срок возмещения затрат на организацию и проведение аукциона – 3 рабочих дня	
Заявления на участие в аукционе принимаются по адресу: г. Гродно, ул. Врублевского, 3, каб. 209, с 8.30 до 17.30 (понедельник – четверг) и с 8.30 до 16.30 (пятница). Последний день приема заявлений – 17 мая 2018 г. до 15.00	
Телефоны для справок: 45-05-38, 41-98-32 – Гродненский филиал РУП «Институт недвижимости и оценки» http://grodnoino.by	

НАША ДАВЕДКА

Валерый Гуськоў скончыў Томскі політэхнічны інстытут, аспірантуру пры Інстытуце механізацыі сельскай гаспадаркі Акадэміі навук СССР, праходзіў навуковую стажыроўку ва ўніверсітэтах Ньюкасла, Рэдынга (Вялікабрытанія).

Навуковыя інтарэсы: тэорыя, разлік, канструяванне і выпрабаванні мабільных машын. Працаваў інжынерам-канструктарам, старшым інжынерам-канструктарам, затым начальнікам канструктарскага бюро на Мінскім трактарным заводзе. Быў старшым навуковым супрацоўнікам Цэнтральнага навукова-даследчага інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі Нечарназёмнай зоны СССР у Мінску. З 1963 года працуе ў Беларускім нацыянальным тэхнічным універсітэце на аўтактарным факультэце. За гады працы ў БНТУ падрыхтаваў больш за тысячу інжынераў-канструктараў.

Мае званне «Заслужаны дзеяч навукі і тэхнікі БССР», лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь.

у выхадныя, і адразу намячаю план работы на дзень. Кожную раніцу раблю зарадку. Комплекс практыкаванняў адпрацаваны шмат гадоў таму... З тым, што ў мяне сядзячая работа, не згодны: я чытаю лекцыі студэнтам, на выкладчыцкай рабоце не пасядзіш...

Пра свой дэвіз

Ён просты: нішто чалавечае нам не чужое...

Святлана БУСЬКО.

*(Заканчэнне.
Пачатак на 1-й стар.)*